

A Paśupata-doktrina

Egy Ősi rituális rendszert nehéz filozófiai keretbe foglalni, ezért szükség van egy hiteles magyarázatra. Az ősi śaiva tanok egyes szakaszait a Paśupata rendszer filozófiája tárgyalja.

A hiteles magyarázat ezért a Paśupata szútrákban testesül meg.

Szerzője: Nakullisa, a legenda szerint Śiva megtestesülése volt.

A śaiva filozófia nagyon erősen kötődik az aszketikus életformához, ezért inkább a ritualisztikus -aszketikus életmód domborodik ki belőle, mintsem valami száraz filozófia.

A śaiva rendszerek nem vallási jellegűek, hanem a gyakorlat terén fejtik ki lényegüket.

Ezért a śaiva filozófia sem koncentrálni, részletes kidolgozott világmagyarázatra, inkább a realizáció, vagyis a Megvalósítás gyakorlati módszerei érdeklik a yogához hasonlóan.

Ez persze mégsem jelenti, azt hogy nincs kidolgozott filozófia, amire a világnézetet fektetik. De ez merőben más, mint a vallás-rendszerek imádati dogmatikái.

A vallásokban a hívek hisznek egy Teremtő Istenben, aki létrehozta a világot. Hozzá imádkoznak, könyörögnek, kegyelméért esedeznek. Betartják az erkölcsök által meghatározott szabályzatokat és igyekeznek humánusan élni mindennapjaikat.

A śaiva hit máshogy működik.

Bár a śaivák is hisznek Istenben, akit Śivaként határoznak meg, de Śiva nem objektív Isten, hanem a Végtelen Tudatosság. A śaivák célja a Śivával való Egység elérése.

Amit az éberség mentén lehet megvalósítani. Ezt nevezik Śiva kegyének.

A Felszabadulás kivitelezését a filozófiai rendszer néhány domináns fogalommal igyekszik magyarázni, aminek szimbolikája nagyon kifinomult és vizuálisan képes érzékeltetni az Önmegvalósítás menetét, illetve annak akadályait.

Az első ilyen jelképes fogalom a PAŠU.

Ennek jelentésárnyalatait ki kell fejteni, ahhoz hogy a filozófia lényege megértésre találjon. Pašu illetve Pašutva. Mit is jelent ez a szó?

Röviden: Animalitás, Ösztönlény-állapot, állatiasság.

Csökkentett potencialitás. Ami magában foglalja a „Rab”- tudatot a teljes függés állapotát.

A Természetnek való kiszolgáltatottságot.

Második szimbolikus fogalom a : PASA.

A Pašu szorosan összekapcsolódik a Pasával,(azaz: a tudati kötelékekkel) ami potencialitását csökkenti. Három ilyen Pasa ismeretes:

- Ánava (individualitás)
- Karma (cselekvések)
- Māyā (illúzió)

A Pašu-tudatosságban (ösztöntudatosságban) vergődő élőlények tudatlanok, ezért fogalmuk sincs azokról a kötelékekről, amelyek csökkentik a potencialitásukat. Ezért is el kell viselniük minden sorscsapást, ami éri őket.

A Felszabadulás a Pašuk számára elképzelhetetlen, hiszen a tudatlanságból nincs más kiút csak a tudás és a vágytalanság.

A Pašuk pedig képtelenek legyőzni a vágyakat, amelyek cselekvésre motiválják őket. Inkább ennek ellenkezőjét teszik, életüket a vágyak kielégítésének szolgálatába állítják.

Azok, akik a Vágyaik rabjai, nem lehetnek šaivák, hiszen az aszketikus élet a lemondásról szól, illetve a Tudás megszerzéséről, ami által kivitelezhetővé válik a Felszabadulás.

Az a személy, tekinthető alkalmasnak a šaiva aszkézis befogadására, aki egy „brahmin” élénk érzékeivel rendelkezik. Sudrák és csandalák abszolút alkalmatlanok erre, de a kereskedők és a harcosok sem ütik meg ezt a szintet. Šaiva aszkréták csak a legkiválóbb értelemmel rendelkező személyek lehetnek, akik a Kegy révén megszerezték ezt a képességet.

A śaiva yoga nem más, mint egy magasrendű kontaktus. A gyakorlatok célja Śiva azaz PATI elérése és megvalósítása. (PATI jelentése: Pásztor, irányító, uralkodó.)

Paśut a Patitól a Paśa választja el.

Vagyis a tudat kötelékei csökkentik a Pati potencialitását, így létrehozza az Animalitást azaz Paśut. A Paśu pedig a tudatlanság miatt, a vágyai rabszolgaságába hullva elszenved a vágymotivált cselekvéseinek visszahatását, mint sorscsapást.

A Felszabadulás a Paśa (azaz a tudati kötelékek) meglazításában, illetve teljes leoldásában rejlik. Amikor a Három kötelék leoldódik, a Paśu-tudatosság átvált Pati-Tudatosságra, és a yoga beteljesítése megtörténik.

A Védikus rendszerben Śiva nevei: Rudra (Rettenetes) és Maheśwara (Nagy Isten).

A Paśupata szútrák szerint Maheśwara: a Legfelsőbb Brahman, a kezdet nélküli és elpusztíthatatlan attribútumoktól mentes Abszolútum.

Mégis van egy fontos tulajdonsága: Ő egy játékos természetű Lény. Legfőbb irányítóként megteremti az Univerzumot, létrehozza a jelenségeket, belemerül a formákba, végül elpusztítja, és létrehoz egy másikat.

Valóban rettenetes játékot űz, ami emberi ésszel felfoghatatlan, mégis intuitíve megérthető. Amikor valaki megismeri az Úr természetét, lépéseket fog tenni, hogy menedéket vegyen nála és kövesse Őt a szentírásokban leírt gyakorlatok által.

A śaiva yoga által elnyeri Rudra csodálatos erejét. Elméje megtisztul, ezáltal megszabadul a félelmeitől is. Eszerint a Szánkhja-jóga duális nézőpontja tisztátalan tanítást ad, mert a sziddhiket felesleges erőknek tekinti, holott az az Úr Śiva ereje.

A szánkhja –jóga tanítása, az Egység megvalósítására serkent, mégis mellőzi az Isten-tudatosság fontosságát. Ezért Önmagában hiányos Tan-rendszerekről van szó.

Az Advaita Vedanta pedig buddhista rendszerfelépítést követ, ezért nem nevezhető tisztán śaiva rendszernek, még abban az esetben sem, ha Śankara mester az Úr Śiva inkarnációja volt.

A Paśupata Tan feltárásakor a védikus darshanák tisztátalan tantételek tárházainak bizonyulnak, ezért az Önmegvalósítás kutatásának irányát a tiszta śaiva yoga felé kell vennünk. Itt érkezünk el a Védikus Kinyilatkoztatás határához.

A śaiva tanítások ugyanis kilógnak a védikus keretből és átnyúlnak egy még titkosabb még mélyebb Kinyilatkoztatás területére amit Ágamák, illetve Tantrák néven ismernek.

